



## שפת אמת לפרשת קרח (תרל"ו)

"במשנה כל מחלוקת שהוא לש"ש סופה להתקיים זו מחלוקת הלל ושמאי ושאנינה לשם שמים זו קרח וכל עדתו. דיש ב' דרכים בעבודת הבורא אחד עפ"י הדין מי שמיישר כל מעשיו חוכה בדינו. ואחד עפ"י חסד הבורא. פי' שזוכה במעשיו שיעשה השי"ת עמו החסד. וגם שיכול לקבל חסד עליון שלא לבוא עי"ז ח"ו להתנשאות וש"ד. ולזה האיש מתנהג עמו הקב"ה בחסדו. ונודע שאהרן הכהן הוא המיוחד לבחי' החסד. והלויים בדין. אך באמת עולם חסד יבנה וא"א להתקיים בדין כמ"ש ז"ל עלה במחשבה במדה"ד וראה שאין העולם מתקיים ושיתף עמו מדה"ר הרי שא"א להתקיים במדה"ד בלבד. והטעם כי העוה"ז אינו בשלימות וע"כ יש בו חסרון. ובכוונה ברא השי"ת כן שלא להיות הקיום בשלימות בלי עזר עליון. וכמו בגשמיות נברא צד צפון פרוץ כידוע שמג' רוחות העולם סתום וצד צפון פתוח הכל להראות שאין לעולם קיום מצד עצמו. אך הקב"ה הוא שלימות העולם.. זה בחי' ש"ק שנק' שלום כידוע בזוה"ק בע"ש ביה"ש נבראו מזיקין ורצו לשלוט בעולם רק שהקב"ה השפיע קדושת ש"ק ונשבתו המזיקין. והיינו שסוף ימי המעשה הוא בחסרון שחסר השלימות. וע"ז אמרו מה ה' העולם חסר מנוחה פי' השלימות ובא שבת והשלום. ופי' הענין שהשבת מעלה כל הבריאה לשורשו והתחלתו. נמצא קודם שבא הגמר שהי' שולט המזיקין כיון שהגמר חסר בא שבת ומעלה הכל אל ההתחלה. וז"ש כלי מחזיק ברכה שלום. פי' שכיון שהגמר חסר הרי הכלי כמו שיש בה נקב וכמו צד צפון שפתוח. וע"י שהשבת מדביק הכל לשורשו נעשה כלי שלם ומחזיק ברכה. זה עצמו ענין פי הארץ לבלוע קרח שנברא בע"ש ביה"ש. פי' כיון שרצה קרח להתנהג רק עפ"י דין קפץ עליו רוגז הגיהנם שהוא הצד צפון שנאמר מצפון תפתח הרעה כנ"ל שאי אפשר להתקיים במדה"ד בלי השתתפות חסד עליון. ומחלוקת ב"ש וב"ה ג"כ באופן זה כידוע ששמאי יורד לעומק הדין כמ"ש מחדין טפי. וב"ה וותרן וענותן ה'. אך ב"ש כיון שהי' כוונתם רק לש"ש. זה המכוון שהי' לשם שמים שיתף עמו מדה"ר פי' שידעו שאעפ"כ צריך למדת החסד ג"כ וכמ"ש בגמ' לא נמנעו זה מזה אעפ"י שאלו אוסרין ואלו מתירין כו'. אבל קרח רצה לירד לעומק הדין וערער על הכהונה שהוא מדת החסד לומר שאינו צריך לחסד לכן לא ה' יכול להתקיים. זה י"ל פי' המעט מכם ויל"ד דהול"ל המעט לכם. אך זה הראה להם מרע"ה שמה שהם סוברים שעפ"י דין יזכו למדריגת הכהונה הוא א"א. כי המעט מכם מה שזוכין במעשיכם לבחי' לוי' זהו ג"כ רק בצירוף חסד עליון ובקשתם גם כהונה עפ"י דין והוא בלתי מתקיים:

ועל פי פשוטו יש ללמוד דרך איש הישר בעבודת הבורא כל שעולה מדריגה יותר. יודע חשיבות כל דבר קטן. שהרי מרע"ה שהי' כמה מדריגות למעלה מהם הבין חביבות בחי' הלוי' שניתן להם מהשי"ת. והם התנשאו. והי' זה להראות להם על אשר אמרו ומדוע תתנשאו כו' הראה להם כי אעפ"י שזכה לכל אלה המדריגות חביב בעיניו כל דבר קטן וגדול בעבודת הבורא ולכן זכה לכל זה. לאפוקי הם שמיד זלזלו בשירות שלהם וביקשו יותר:

ואהרן מה היא כו' פי' שזה ה' בחי' אהרן הכהן איש חסד פי' שיכול לקבל החסד כראוי. וז"ש עבודת מתנה אתן את כהונתכם והזר הקרב יומת. פי' כיון שבחי' אהרן רק במתנת עליון לכן א"י לשלוט בו שום פני' והזר הקרב יומת אבל מי שבא לזכות עפ"י דין צריך לשמור עצמו מאוד ולצרף לזה בקשת רחמים רבים מהשי"ת:

מה שביקש מרע"ה דוקא לענשם בענין זה שאמר אם לאו יברא עתה וכי לא הי' יכול לעונשם בעונשין שנבראו כבר במעשה בראשית. וי"ל עפ"י מ"ש חז"ל וקרח שפקח הי' ראה שלשלת גדולה יוצאה כו'. וקשה הלא גם הוא ידע שיכולין בניו לשוב בתשובה. אכן יראה ודאי הבין קרח כי לפי גדולתן של בני קרח אח"כ אם הי' נשאר להם החטא מאביהם שנטה מדרך האמת לא היו יכולין להיות במדריגה זו העליונה. כי מכל חטא האדם נשאר לדורות מעט כמאמר פוקד עון אבות כו'. ובני קרח הי' מעלתם גדולה מאוד. ולכן הי' מוכרח להיות יורד חיים שאולה ואז לא ירשו בניו מחטא שלו כלום ונשתנה עליו סדרי בראשית. ולכן נכשל קרח שלא עלה על דעתו להיות שינוי סדר העולם בעבורו. לכן סבר שהאמת אתו. ויש רמז לזה במסורה שהביא בעל הטורים ופקודת כל האדם יפקד כו' שלא ישאר העונש לבניו כמ"ש פוקד עון אבות כו' ע"ש. ויובנו הדברים יותר עפ"י דברינו. לכן נאמר ויאבדו מתוך הקהל. פי' שכל מי שמסתלק מעוה"ז במיתה יורשין בניו מקומו ונשאר כחו בכלל הקהל. אבל הם שירדו חיים נאבדו הם ומעשיהם מכלל הקהל כנ"ל: